

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.535/2007/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Mosonyi Csaba ügyvéd (Szolnok, Arany János út 16. szám) által képviselt felperes neve (... szám) felperesnek - a **Dr. H. I.** jogtanácsos által képviselt alperes neve (... szám) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.P.20.452/2006/20. számú ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt előterjesztett és 22. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a 2000. október 6-án kelt adás-vételi szerződés alapján szerezte meg a ... hrsz-ú, lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű, 780 m² területű, ... szám alatti ingatlan tulajdonjogát. Az ingatlan ... város kertvárosi részén található, közel a ... főcsatornához. A kertváros szennyvíz és csapadékvíz elvezetését biztosító beruházást 1992-ben helyezte üzembe az alperes, a felperes ingatlana előtti burkolt csatorna vízének elvezetését az ekkor kiépült ...-csatorna és szivattyútelep biztosítja. A felperes ingatlana a szomszédos telkek feltöltése következtében azoknál mélyebb fekvésű.

2005. augusztus 16-án és 17-én a lehullott nagymennyiségű csapadék következtében .. város kertvárosi részében a talajvíz szintje jelentősen megemelkedett, és a felperes ingatlana is károsodott. Az alperes polgármestere 2005. augusztus 17-én III. fokú, 2005.

augusztus 19-től I. fokú belvízvédelmi készültséget rendelt el. A készültség megszüntetésére csak szeptember 19-én került sor. A ... Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság 2005. augusztus 17-én levelében felhívta a természeti csapással érintett települések - így az alperes - polgármesterét, hogy a károk enyhítése érdekében végezze el a kárfelmérést és az összesített adatokat tartalmazó táblázatot 200.. augusztus 12-én 12 óráig küldje meg. A felhívás 17-én 22 óra után érkezett meg faxon az alpereshez.

Augusztus 17-e és 19-e között az alperes polgármesteri hivatalának dolgozói megfeszített munkával 159 ingatlant mértek fel, amelyből 128-at - köztük a felperesét is - belvízkárt szenvedettnek minősítettek. Az A. I. főépítész, ingatlanforgalmi szakértő által vezetett kárfelmerés eredményeként az alperes a felperes ingatlanán lévő lakóház értékét 3 800 000 forintban határozta meg, azt helyreállíthatónak minősítette, és a helyreállítás költségét 1 400 000 forintban jelölte meg. Az ezt tartalmazó adatlapot a felperes aláírta, és azon a „becsült kárértékkel egyetérték” illetve „kárenyhítésre igényt tartok” válasz aláhúzva szerepel. Az adatlapot 2005. augusztus 19-ével dátumozták le.

A felperes az ezt követő időszakban több ízben jelezte az alperes felé, hogy az építményének károsodása egyre nagyobb fokú, a lakóépület lakhatatlan. Az alperes felhívására beszerezte V. L. építész-tervező statikai szakvéleményét és az alapján hivatkozott arra, hogy a lakóépület gazdaságosan nem állítható helyre, ezért hasonló adottságú csereingatlan biztosítását kérte az alperestől. Az alperes a felperes kérését elutasította, s a 2005. október 26-án megtartott helyszíni szemle alapján tájékoztatta a felperest arról, hogy álláspontja szerint az építmény nincs életveszélyes, illetve balesetveszélyes állapotban. A 2006. január 13-i közgyűlés a felperesnek 1 400 000 forint vissza nem térítendő állami támogatást állapított meg. Miután a felperes a támogatás összegét továbbra is vitatta, az alperes igazságügyi szakértői véleményt szerzett be Dr. K. P. szakértőtől és e szakvélemény alapján a 2006. március 16-ai képviselőtestületi ülésen meghozott határozatával a támogatás összegét 2 578 116 forintra felemelte. A felperes ezt meghaladó igényét nem találta megalapozottnak, utalva arra, hogy a szakvélemény szerint e költséggel az építmény az eredeti állapotának megfelelően, rendeltetésszerű használatra korlátozás nélkül alkalmassá tehető. A felperes azonban a támogatási szerződést ezen összegre sem kötötte meg az alperessel.

A felperes módosított keresetében a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással 10 359 339 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a kárfelmérés során az alperes hanyagul járt el, és ennek következtében elmulasztotta a tényleges helyreállítási költségnek megfelelő támogatás iránti igényt továbbítani a költségvetés felé. A 181/2005. (IX.9.) Korm. rendelet (R.) részletesen szabályozza a helyreállítható, illetve a helyre nem állítható mértékben károsodott ingatlanok esetén a tulajdonos részére megállapítandó támogatás összegét. Azt, hogy a perbeli ingatlan nem állítható helyre, már 2005. októberében bizonyította, így az alperesnek egy hónap állt rendelkezésére a megfelelő keretösszeg igényléséhez. Az alperes felelősséggel tartozik azért, mert nem biztosította a kár megfelelő felmérésével, illetve a helyreállítási költség valóságnak megfelelő összegben történő megállapításával azt, hogy a felperes lakóháza lakhatóvá váljon. Kérte a bíróságtól igazságügyi szakértő kirendelését annak megállapítása céljából, hogy az ingatlana helyreállítható vagy helyre nem állítható mértékben károsodott-

e a 2005. augusztusi esőzések következtében, illetve, hogy milyen költséggel állítható helyre, ellenkező esetben pedig milyen összegű támogatás illette volna meg az R. alapján. Csatolta azt a szintén az alperes kérésére a ... Bt-vel elkészítettett árajánlatot, amely szerint az eredeti állapot helyreállításának költsége 10.359.339 Ft-ot tesz ki.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a kártérítési felelőssége megállapításához elengedhetetlen feltételek közül mind a jogellenesség mind a felróhatóság hiányzik az esetben. Az alperes ugyanis minden elvárhatót megtett annak érdekében, hogy a rendkívüli időjárás okozta károkat felmérje és a támogatások mértékéről időben döntsön. Az R. egyébként is az ingatlan esőzést megelőző műszaki tartalom és komfortfokozat szerinti helyreállításának elősegítését célozta, e követelménynek pedig az általa beszerzett szakvélemény, illetve a felperesnek felajánlott költség összege megfelel. A felperes által igényelt támogatás értéknövelő helyreállítást eredményezne, ilyen azonban az R. szerint nem adható. Hivatkozott arra is, hogy a felperes által 2000. októberében megkötött adásvételi szerződés az ingatlant rossz műszaki állapotúnak tüntette fel. A felperesnek egyébként sincs alanyi joga a támogatásra, sem a teljes kártalanításra. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes a konkrét károkozó személyét nem jelölte meg, ugyanakkor az alperes alkalmazottai mindent megtettek annak érdekében, hogy a rendelkezésükre álló mintegy két nap alatt a feladatukat teljesítsék. Az alperes az elsőfokú eljárás során a Képviselőtestület által meghatározott 2 578 116 forint támogatás összegét bírói letétbe helyezte.

Az elsőfokú bíróság a becsatolt iratok és a meghallgatott tanúk vallomását követően meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte az alperes javára 100 000 forint perköltség 15 napon belüli megfizetésére.

Tényként állapította meg, hogy az alperes alkalmazottai több ízben megkísérelték a felperes ingatlanába való bejutást, azt azonban a felperes nem tette lehetővé, nem működött együtt az alperessel, ezért a kár felmérésére csak külső szemle alapján kerülhetett sor. Az alperes ennek ellenére figyelembe vette a felperes kifogását, és az igazságügyi szakvélemény alapján a támogatás összegét utólag felemelte. Bizonyította, hogy a kár felmérése során a megfelelő szakismerettel és szaktudással bíró munkatársai a rendelkezésre álló időben kellő körültekintéssel jártak el. Erre és az igazságügyi szakértői véleményre tekintettel az alperes oldalán jogellenesség nem állapítható meg, az alperes tehát a támogatás összegének meghatározásánál úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az elsőfokú ítélet indokolásában utalt arra is, hogy az R. csak az esőzést megelőző műszaki tartalom és komfortfokozat szerinti helyreállítás elősegítéséhez rendelt támogatást, amelynek mértékét a becsült helyreállítási költség alapján és csak a méltányolható lakásigény felső határának megfelelő lakásnagyság figyelembevételével lehetett megállapítani. Az R. egyébként sem teremt jogosultságot a helyreállításhoz szükséges teljes összeg megszerzésére. A juttatandó összegre vonatkozóan nincs a rendeletnek az önkormányzatra nézve kötelező tartalmú rendelkezése, ellenkezőleg, a Kormány széleskörű mérlegelési lehetőséget biztosított a települési keretösszeg mikénti elosztására.

Utalt arra, hogy a meghallgatott tanúk ellentétes vallomásokat tettek a felépítmény károsodást megelőző műszaki állapotára vonatkozóan. Ugyanakkor a felperes és az alperes által beszerzett szakvélemények között - amint az a véleményt készítő tanúkenti meghallgatásából is kiderült - nincs ellentét. A felperes által készített szakvélemény ugyanis az épület teljes építőmesteri felújításából indult ki, korszerű és végleges, további károsodást is megelőző, a műszaki és forgalmi értéket a korábbihoz képest egyaránt növelő felújítási költségekkel számolt, az alperes által beszerzett igazságügyi szakvélemény ezzel szemben az R. szerinti célnak megfelelően csak a károsodást megelőző állapot helyreállításának költségeit vette figyelembe.

Megállapította azt is, hogy az alperes a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben előírt kötelezettségeit sem mulasztotta el, minthogy önként vállalt kötelezettségét a csatornázási, csapadékvíz-elvezető rendszer kiépítésével teljesítette.

Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes annak megváltoztatását, a keresetének helytadást és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a szükséges bizonyítás lefolytatásának hiányában megalapozatlan, és ugyanez okból az elsőfokú ítélet jogi következtetései sem helytállóak.

Utalt arra, hogy az ingatlan megvásárlására kötött szerződésben megjelölt „rossz műszaki állapot” csak a víz, gáz és villanyvezetékre vonatkozott, amelyeket azonban a vásárlást követően megjavíttatott. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy 2004-ben a kárfelmérési jegyzőkönyvben rögzítetténél lényegesen magasabb értékben állapította meg a családi ház forgalmi értékét a vele kötött szerződésben az ... Biztosító, ugyanakkor tévesen tulajdonított jelentőséget az ingatlan felújítására felvett kölcsönre kötött szerződésben meghatározott ennél lényegesen alacsonyabb hitelbiztosítéki értéknek, tekintve, hogy ennek meghatározására a pénzüintézetekkel kötött kölcsönszerződésekben más szempontok szerint kerül sor.

A fellebbezési tárgyaláson a felperes csatolta Sz. K-nak, az alperes műszaki osztályvezetőjének 2005. szeptember 12-i feljegyzését, amely szerint az augusztusi rendkívüli helyzet kialakulásában a ... szivattyú áramkimaradásai, valamint az elektromos szekrény rossz kivitelezése, továbbá az üzemeltetési utasítás megszegése, a csatorna ... kert feletti szakaszának elgazosodása és a kölcsönszivattyúk helytelen üzemeltetése is közrehatott. Az alperes e mulasztásai pedig hozzájárultak a károsodás bekövetkezéséhez.

A fellebbezési álláspont szerint, bár az kétségtelen, hogy az alperes rendelkezésére álló idő rövid volt, az alperes azonban még ezt figyelembe véve sem az általában elvárható módon járt el a kárfelmérés során. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy telefonon jelentette volna be a károsodását, ez ténylegesen személyesen eljárva tette meg, mégpedig azt követően haladéktalanul, hogy tudomást szerzett a támogatás lehetőségéről. A. I-vel is közölte, hogy a megállapított kárértékkel nem ért egyet, az adatlapon ezt a

választ nem is húzta alá. Augusztus 22-étől kezdődően folyamatosan jelezte az alperesnek az állagromlást, az alperes felkérésére elkészíttette az árajánlatot és a szakvéleményt is. Mindezekre tekintettel minden alapot nélkülöz az elsőfokú ítélet azon megállapítása, mely szerint nem működött együtt az alperessel. Utalt arra, hogy az alperestől több ízben kapott ígéretet csereingatlan biztosítására. Az alperesnek megfelelő idő állt rendelkezésére, hogy módosítsa a nyilvánvalóan alacsony mértékben megállapított támogatási összeget.

A K. P. által készített szakvélemény álláspontja szerint nem alkalmas a kár megállapítására, a szakértő ugyanis a szakterületéhez nem tartozó kérdésben nyilvánított véleményt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványt elutasította, holott az általa bejelentett tanú foglalkozásánál fogva is megfelelő ismerettel rendelkezett az épület károsodás előtti állapotáról.

Tévesnek tartja az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezését is. Az R. 2. §-ának (1) bekezdése alapján egyértelmű, hogy a támogatási keretösszeget az egyes ingatlanok helyreállításának becsült költsége alapján kell megállapítani, ez alapján pedig helyre nem állítható ingatlan esetén őt a 140.000,-Ft/m² bruttó összeg 90 %-a illette volna meg. Az elsőfokú bíróság ítéletében azt sem indokolta meg, hogy miért utasította el az igazságügyi építész szakértő kirendelésére tett indítványát, holott ennek hiányában a helyreállíthatóság kérdésében állást nem foglalhatott volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Utalt arra, hogy az adás-vételi szerződés kikötései nem támasztják alá a felperes fellebbezési nyilatkozatát. Egy ingatlan forgalmi értékét valóban sok tényező befolyásolja, a meghatározó azonban az, hogy adott időpontban az ingatlan milyen áron kelne el. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében foglaltakat változatlanul fenntartva állította, hogy sem jogosan, sem jogellenesen nem okozott kárt a felperesnek. A Kormányrendelet csak a károk enyhítésére adott lehetőséget, annak érdekében, hogy elősegítse a helyreállítást, a lakhatási feltételek biztosítását. E feladatnak az alperes polgármesteri hivatala eleget tett. Mindemellett azzal, hogy a belvízelvezető-rendszert kiépítette és a vis maior következményeit is szakszerűen igyekezett elhárítani, sem jogellenesség, sem felróhatóság nem terheli.

A fellebbezést az ítélet tábla nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az ügy érdemi elbírálásához szükséges körben helyesen állapította meg a tényállást, és érdemi döntése is helytálló.

Az elsőfokú ítélet indokolását azonban - részben a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel - az ítélet tábla a következőkkel egészíti ki, illetve helyesbíti:

A kárveszélyviselésnek a Ptk. 99. §-ában szabályozott rendelkezései szerint a tulajdonos kötelessége mindazon kárnak a viselése, amelynek megtérítésére senkit sem lehet kötelezni. E körbe tartoznak mindenek előtt az elemi csapás (vis maior) okozta károk, amelyek esetében a tulajdonos a kár viselését másra nem háríthatja át. Ugyanakkor az Alkotmány a 35. §-a (1) bekezdésének i/ pontjában a Kormány feladatává teszi az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás illetőleg következményeinek az elhárítása

érdekében a szükséges intézkedések megtételét és ezzel párhuzamosan rendelkezik az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvénynek a perbeli esemény idején is hatályos 46. §-a, amely felhatalmazza a Kormányt arra, hogy az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságát veszélyeztető elemi csapás, illetőleg a következményeinek elhárítása érdekében az államháztartás körében átmeneti intézkedéseket hozzon. A katasztrófák elleni védekezés irányításáról rendelkező 1999. évi LXXIV. tv. 48. §-ának (1) bekezdése a Kormány döntési hatáskörébe utalja a katasztrófa sújtotta területeken bekövetkezett károk központi költségvetésből történő fedezését és az e törvény végrehajtására kiadott 179/1999. (XII.10.) Korm. rendelet 14. §-ának (3) bekezdése a polgármester feladataként szabályozza az illetékességi területén bekövetkezett katasztrófák után a helyreállítás kormánydöntésnek megfelelő megszervezését és végrehajtását. E jogszabályi rendelkezésekből következően tehát a perbeli esetben is a Kormány döntésétől függött annak meghatározása, hogy a felperes ingatlanát is érintő elemi csapás okozta kár viselését a költségvetés adott helyzetét is figyelembe véve milyen feltételek mellett és mennyiben vállalja át a költségvetés az egyébként azokat viselni köteles tulajdonosoktól.

A 2005. augusztus 15. és 23-a között többek között ... megyében is lehullott nagymennyiségű csapadék okozta károk enyhítésére a Kormány csak 2005. szeptember 9-én hozta meg a már hivatkozott 181/2005. (IX. 9.) számú rendeletét. Ebből következően pedig a rendeletben szabályozott eljárásra az elemi csapás sújtotta területek illetékes jegyzői, illetőleg polgármesterei csak a hatálybalépéstől, azaz 2005. szeptember 9-étől kezdődően voltak kötelesek. Nem alkalmazhatóak tehát e rendelet előírásai a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság felhívása nyomán az alperes által az R. hatálybalépését megelőzően, augusztus 17-e és 19-e között lefolytatott kárfelmérési eljárásra. Noha az alperes és az elsőfokú bíróság is az R. előírásainak betartását vizsgálta a hatálybalépése előtt lefolytatott kárfelmérési eljárások során, megállapítható, hogy adott esetben két különböző célú közfeladat ellátása történt meg. A Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint ebben az időben a 150/2002. (VII.2.) Korm. rendelet rendelkezései alapján a belügyminiszter irányítása alá tartozó országos katasztrófaelhárítási és katasztrófavédelmi szerv megyei szervezete nyilvánvalóan a hozandó rendelet előkészítése céljából kérte fel az elemi csapás okozta károk felmérésére az érintett települések polgármesterét, annak érdekében, hogy a Kormány mérlegelni tudja a költségvetésből a károk helyreállítására elkülönítható támogatás nagyságrendjét, illetőleg felmérje a helyreállítási költségek átvállalásának mértékét. Az ennek alapján történt felmérés adatainak összesítése eredményeként kiadott R. pedig csak szeptember 9-ét követő hatállyal tartalmazott eljárási és anyagi jogi szabályokat az alperes jegyzőjére, illetőleg polgármesterére vonatkozóan. A Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság felhívása alapján elvégzett előzetes felmérés tehát nem mentesítette az alperest az alól, hogy az R. kihirdetését követően immár az abban biztosított megfelelő idő alatt és feltételek mellett ismételten megvizsgálja az elemi csapás okozta károkat, a támogatásra jogosultság feltételeit, illetve a konkrét támogatás összegét, megállapítsa a települési keretösszeget, és az igénylést ennek megfelelően 2005. október 31-ig az R. 4. §-ának rendelkezésére figyelemmel előterjessze a Magyar Államkincstár illetékes területi igazgatóságán. Az alperesnek tehát az R. hatálybalépését követően már megfelelő idő állt rendelkezésére a kárfelméréshez és a megalapozott támogatási összeg megállapításához.

A kifejtettekre tekintettel az alperes eljárásának jogszerűségét az R. kihirdetését követő időszakban kellett vizsgálat tárgyává tenni.

Megállapítható azonban, hogy az alperest az R. hatálybalépését követő időszakban sem terhelte jogellenesség a felperest ért kár felmérése és az őt az R. alapján megillető támogatás összegének meghatározása körében. Tekintettel ugyanis arra, hogy az alperes és a felperes között a helyreállítási támogatás mértékére vonatkozóan egyezség nem jött létre, az alperes az általában elvárható módon eljárva a beszerzett igazságügyi szakvélemény alapján határozta meg a helyreállítási költségeket.

Utal az ítélet tábla arra, hogy a felperes az első fokú eljárás során a 14-es és 20-as sorszámú jegyzőkönyvben a keresetét akként módosította, hogy a továbbiakban már nem kérte az alperes kártérítési felelősségének megállapítását a szivattyútelep nem megfelelő működése miatt. Az ekként módosított keresetében már csupán arra hivatkozott, hogy az alperes felróhatóan alacsony mértékben állapította meg az őt megillető támogatás mértékét, mert a kár felmérése során nem járt el megfelelő gondossággal. A Pp. 147. §-ának rendelkezésére figyelemmel a kereset ténybeli alapjának a fellebbezés szerinti ismételt kiterjesztésére már törvényes lehetőség nem volt, ezért a fellebbezés e részével az ítélet tábla érdemben nem foglalkozott.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a felperes a módosított keresetében kártalanítás és kártérítés iránt is terjesztett elő kérelmet, noha kártalanítás esetében fogalmilag kizárt a jogellenesség, és éppen ebből következően kártalanításra csak abban az esetben kerülhet sor, ha jogszabály egy egyébként jogszerű magatartás okozta kár esetén kárpótlási, illetve helyreállítási kötelezettséget rendel el.

A perbeli esetben azonban elemi csapások okozta károk, és nem teljes körű helyreállítására vállalt kötelezettséget a Kormány, kizárólag adott, egyedi esetre vonatkozóan és saját belátása szerint döntött a támogatásról, következésképpen nem lehet szó jogszerű magatartással okozott károk jóvátételéről.

Amint arra a Belügyminisztérium Önkormányzati Gazdasági Főosztályának és az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságnak az R. végrehajtásával kapcsolatban kiadott tájékoztatója is utalt, a támogatás célja pedig kizárólag a kárenyhítés volt, illetve a fedél nélkül maradt tulajdonosok lakhatásának az elemi csapás bekövetkezését megelőző szinten történő állapot szerinti biztosítása. Nem kívánt ugyanakkor finanszírozni a Kormány olyan helyreállítási költséget, amely a károsodott ingatlanok forgalmi értékét a korábbihoz képest megnövelte volna. (A tájékoztató megtalálható a http://www.vpmtt.hu/hirek/tdf/tajekoztato_181-2005.pdf honlapon)

A hivatkozott tájékoztatóban foglaltak szerinti jogalkotói szándéka is figyelemmel nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperes által felkért és az alperes által felkért szakértők szakvéleményei egymással nem állnak ellentétben. Az R-ben szabályozott támogatási cél ugyanis csak a károsodott lakóépület károsodás előtti műszaki színvonalon történő helyreállítása volt, és az alperes által felkért igazságügyi szakértő a szakvéleményében kizárólag ennek költségeit munkálta ki. Ehhez képest a felperes által beszerzett szakvéleményben kimunkált helyreállítási költség olyan színvonalú

helyreállítást célzott meg, amely a károsodott lakóházat a jövőben a hasonló természeti csapás okozta károktól is megóvná. Ennek költségeit azonban a kifejtettekből következően a Kormány nem szándékozott átvállalni.

Miután pedig az alperes az R-ben szabályozott előírásoknak mindenben megfelelő igazságügyi szakértői véleményben foglalt helyreállítási költséget támogatásként a felperes részére megállapította, és arra vonatkozóan a szerződés megkötésére ajánlatot tett, eljárása mindenben megfelelt az R-ben szabályozottaknak, amely így részéről a jogellenes károkozó magatartást kizárja.

Minderre tekintettel az ítéletábra sem tartotta indokoltnak a perben igazságügyi szakvélemény beszerzését, figyelemmel arra is, hogy a felperes lakóépülete saját előadása szerint 2006-ban árvíz következtében tovább károsodott, így a 2005. augusztusi műszaki állapot rekonstrukciója már nyilvánvalóan nem lehetséges. A felperes pedig nem hivatkozott olyan körülményre, amely aggályossá tenné a korabeli helyzet ismeretében készített igazságügyi szakvéleményt.

A fenti indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban is peresztes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára a Pp. 75. §-ának (1) és (2) bekezdései szerint számított költségei megfizetésére.

D e b r e c e n, 2008. január 11. napján

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Süliné Dr. Tózsér Erzsébet sk. előadó bíró,
Dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -